

enes om de forskellige Spørgsmaal, der her søges løst.

Kammersgaard: Af det foreliggende Lovforslags 7 Paragraffer er det de fire første og § 7, der angaar Præsterne, medens § 5 i særlig Grad angaar Kirkebetjeningens Forhold, og § 6 udelukkende angaar færøske Forhold. Bestemmelsen i § 1 for Beregningen af de Præsters Tjenestealder, der ansættes i Henhold til Loven af 28. Juni 1920, kan vi fra vor Side tiltræde, idet vi finder det rimeligt, at der indrømmes dem en Tjenestealder i Overensstemmelse med den Præstegering, de har udført paa Missionsmarken eller i den evangelisk-lutherske Kirke i Nordamerika eller andetsteds. Størrelsen af de Godtgørelser for hafte Udgifter, som ifølge Bestemmelserne i Forslagets §§ 2 og 3 skal tillægges Præsterne, har vi heller ikke noget at indvende imod, idet vi forudsætter, at Godtgørelserne i Henhold til Ministerens Udtalelse ved Fremsættelsen af Forslaget ikke vil komme til at virke som et maskeret Lønningstillæg, men kun bliver en Godtgørelse for Embedsudgifter, som Præsterne virkelig har haft, saa at Præsterne kan faa den dem tillagte Løn ubeskaaret i Lighed med andre Tjenestemænd. Jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse at rette det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, om de Udgifter, som Provsterne har til Protokoller m. m., falder ind under de Udgifter, der kommer i Betragtning i Henhold til Forslagets § 3; jeg kom til at tænke paa det ved Gennemlæsningen, det staaer mig ikke ganske klart, om det er Tilfældet, eller om det er Udgifter, som Provsterne maa afholde af deres almindelige Provsteløn. Af praktiske Grunde kan vi ogsaa gaa med til, at de Ydelser, der ifølge § 4 paa-hviler Præsteembederne til Biskopperne, Universitetet, Fredericias Skolevæsen o. s. v., fremtidig bortfalder. — At de særegne Forhold, der gør sig gældende paa Færøerne, nødvendiggør, at der foretages Ændringer i Loven, synes efter de Oplysninger, Ministeren fremkom med ved Forslagets Fremlæggelse, at være indlysende. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at sige, at Loven af 4. Oktober 1919 efter disse Oplysninger ikke kan siges at være noget flatterende Vidnesbyrd om Lovgiv-

ningsmyndighedernes Kendskab til de færøske kirkelige Forhold eller de færøske Forhold i Almindelighed. — Hvorvidt der er Grund til at give de Præster, der har valgt at blive paa den ældre Lønningsordning, Adgang til at komme ind under den nye, er vi fra vor Side villige til at forhandle om i Udvalget.

Som det allerede en Gang er sagt, er § 5, jeg havde nær sagt Kardinalpunktet i det foreliggende Lovforslag. § 5 angaar Kirkebetjeningens Honorarer og øvrige Forhold og skal træde i Stedet for § 34 i Loven af 4. Oktober 1919, der har vist sig ret uheldigt affattet, navnlig for Kordegnenes Vedkommende. Den daværende Kirke-minister Povlsen nedsatte et Udvalg — ærede Medlemmer vil huske, at det var umiddelbart efter de bevægede Martsdage i Fjor — til at fremkomme med Forslag om en anden Ordning af disse Spørgsmaal; og Udvalgets Betænkning, der medfølger som Bilag her, er et Vidnesbyrd om, at dette Udvalg har gjort et stort Arbejde og har haft en heldig Haand til i alt væsentligt at træffe det rette ved disse indviklede Forholds Ordning. Den højtærede Kirke-minister har tiltraadt Udvalgets Forslag paa en enkelt Undtagelse nær; men det forekommer mig ogsaa at være paa et meget vigtigt Punkt, at Ministeren foretrækker at gaa sine egne Veje fremfor at følge Udvalgets Forslag.

Jeg sigter hermed til den Maade, hvorpaa det bestemmes, til hvilken Honorarklasse Kordegneembederne i Købstæderne henføres. Det ses, at Udvalget har foreslaaet, at det bliver Kirkeministeren, der efter indhentet Erklæring fra Kirkernes Overtilsyn træffer Bestemmelse om, til hvilken Honorarklasse Embederne skal henføres, forsaavidt de ikke maatte være medtagne paa den Fortegnelse, som følger med Udvalgets Forslag; men i Ministerens Forslag er det det kirkelige Overtilsyn, der efter Menighedsraadens Indstilling træffer Bestemmelse om, til hvilken Honorarklasse Embederne skal henføres.

Jeg finder det afgjort urigtigt, at der tildeles Kirkernes Overtilsyn en saa afgørende Indflydelse paa dette Forhold. Kirkernes Overtilsyn og Menighedsraadene vil, hvis Forslaget vedtages i den foreliggende Affattelse, paa egen Haand kunne paabe-